

TALE

17. oktober 2011

J.nr. 2011-0013749

9. kontor. Juridisk koordinati-
on/mpm

Beskæftigelsesministerens tale til besvarelse af samrådsspørgsmål A, hvor ministeren bedes uddybe sin udtalelse til Ritzau om, at ministeren vil gøre op med aktiveringscirkuset

Samrådsspørgsmål:

Spørgsmål A:

Ministeren bedes uddybe sine udtalelser til Ritzau den 3.oktober 2011 om, at hun vil gøre op med aktiveringscirkuset samt at vi ikke skal spille voksne menneskers tid på noget, der ikke bringer dem tættere på beskæftigelse.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ulla Tørnæs (V).

Tale – Det talte ord gælder:

Som nævnt i mine udtalelser til Ritzau, så har jeg i de seneste ti år oplevet for mange eksempler på aktivering, som intet har haft med den enkelte lediges behov at gøre, og som derfor ikke har givet nogen som helst mening for den ledige.

Der er blevet ført en unødigt bureaukratisk arbejdsmarkeds-politik. Resultatet er, at indsatsen ikke har været tilstrækkelig jobnær og ikke har taget udgangspunkt i den enkelte lediges behov. Der har været for meget fokus på efterlevelse af proceskrav set i forhold til det fokus, der har været på resultater.

Jeg har mødt alt for mange ledige, som har oplevet beskæftigelsessystemet som en upersonlig maskine, der ikke har taget udgangspunkt i den enkelte borgers behov for hjælp, men i stedet har leveret en standardvare.

Et eksempel er, at der tilbydes samme jobsøgningskursus til en bred gruppe af ledige, uden hensyn til deres individuelle forudsætninger eller gruppens forskelligheder. Og det betyder altså, at ledige, som er vant til at skrive jobansøgninger,

er blevet sendt på standard-jobsøgningskurser, nogle gange endda flere gange. Jobsøgnings-kurser som har fungeret som en slags opbevaring, hvor ledige ender med at surfe på nettet eller lægge syvkaale, fordi der ikke er noget reelt indhold i kurset.

Andre eksempler er, når fx it-kyndige tilbydes et it-begynder-kurser. Og når personer på over 50 år og med mange års erhvervserfaring får et kursus, som skal introducere dem til arbejdsmarkedet. Det er altså udtryk for aktivering for aktiveringens skyld.

Og man kan kun give dem ret. Det er at spille voksne menneskers tid, når man sætter dem til alle mulige former for meningsløs aktivering. Aktivering som ikke bringer dem tættere på et job eller kvalificerer dem til fremtidens arbejdsmarked.

Jeg er derfor optaget af at få gjort op med dette aktiverings-cirkus.

---O---

Efter lidt mere end 3 uger på posten som beskæftigelsesminister vil jeg ikke præsentere udvalget for paragrafspecifikke løsningsforslag på den store udfordring, vi står overfor.

Men jeg kommer med det klare budskab, at der er rigtig meget, som vi skal gøre anderledes fremover – og jeg er klar til at tage arbejdshandskerne på.

Som socialdemokrat er jeg en varm tilhænger af en aktiv beskæftigelsesindsats, der bygger på ret og pligt. Mennesker på offentlig forsørgelse skal ikke overlades til sig selv, men mødes med krav, som de kan honorere, og en indsats, som rent faktisk hjælper dem i job.

Jeg vil samtidig gøre op med den mistillid, som i for høj grad kendetegner den måde, den tidligere regering har styret beskæftigelsessystemet på. Det skal være slut med regler og proceskrav, der er en barriere for en individuel og helhedsorienteret indsats.

Med det udgangspunkt ønsker jeg kort fortalt et beskæftigelsessystem med flere frihedsgrader, så indsatsen bliver mere jobnær og tager afsæt i den enkelte lediges behov.

---O---

Noget af det første, som jeg vil tage fat på, er en reform af kontanthjælpssystemet. I dag har vi et kontanthjælpssystem, hvor vi giver reducerede kontanthjælpsydelse, som de svageste ikke kan leve af. Hvor der stilles for få krav til dem, der kan og vil. Og hvor der samtidig ikke gives tilstrækkelig hjælp til de svageste kontanthjælpsmodtagere. Det skal vi have lavet om på.

Jeg vil derfor arbejde for en reform af kontanthjælpssystemet, hvor vi stiller krav om, at dem der kan, skal arbejde for deres kontanthjælp.

Samtidig er der en gruppe af udsatte borgere, som har behov for en mere helhedsorienteret indsats. Der kan være sociale og sundhedsmæssige problemer, som også skal løses, for at alle skal blive klar til arbejdsmarkedet.

---O---

Et andet vigtigt element, som jeg vil tage fat på, er en styrkelse af uddannelsesperspektivet i beskæftigelsesindsatsen. Der er behov for at løfte danskernes kompetencer og kvalifikationer, særligt hos de mange ufaglærte. Det er forudsæt-

ningen for deres jobmuligheder i fremtiden og for en stærk konkurrenceevne.

Jeg vil arbejde for, at unge, uddannelsesparate kontant-hjælpsmodtagere under 30 år, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, får ret og pligt til uddannelse. Uddannelse er vejen ud af offentlig forsørgelse. Derfor er det også et rimeligt krav at stille til de unge, der kan.

De ufaglærte over 30 år skal samtidig have bedre muligheder for at tage uddannelse. Frem for at sende ledige på standardkurser uden værdi, skal vi investere i et reelt uddannelsesløft af arbejdsstyrken. Vi skal give mere uddannelse til dem, der har fået mindst uddannelse, så de kan opkvalificere sig til nye jobmuligheder.

---O---

Samtidig vil jeg gerne slå fast, at den aktive indsats ikke står alene. For en ting er at have ledige, der er klar til at byde ind på et ordinært arbejde. Noget andet er at have arbejdspladserne til dem.

Vi er alle klar over, at det ikke er de bedste økonomiske tider, vi befinder os i. Derfor skal der også arbejdes på at skaffe arbejdspladser. Det vil regeringen gøre ved at kickstarte den danske økonomi.

Til slut vil jeg opfordre til et bredt samarbejde om arbejdsmarkedspolitikken. På tværs af partifarver håber jeg, at vi kan blive enige om konkrete løsninger på de udfordringer, som vi står overfor - til gavn for de ledige og samfundsøkonomien.